

TEMA: DIALOGISK STYRING – NEW PUBLIC MANAGEMENT 2.0?

Peter Østergaard Andersen

Dialogen i central-decentral styring

Artiklen beskriver og diskuterer, hvad det er for en forståelse af 'dialog', der skabes rum for i forlængelse af aktuelle forandringer inden for den offentlige styring. Dialogers betydning skal betragtes på baggrund af de traditioner og institutioner, styringen baserer sig på og udøves af. I artiklen anskueliggøres forandringerne igennem tre udvalgte eksempler, der har det til fælles, at de repræsenterer ændringer i forbindelse med den centrale-decentrale styring: 'Ny Nordisk Skole', formuleringen af nye 'Fælles Mål' og reformerne af lærer- og pædagoguddannelserne.

Jan Helbak

Dialogisk styring – eller styret dialog?

Denne artikels hovedpåstand er, at de mange nye styringsformer med ligeså mange fantasifulde navne som eksempelvis "dialogisk styring", "anerkendende ledelse", "inkluderende ledelse", "trækstyring" m.fl. alle har det tilfælles, at de kan rummes indenfor New Public Management (NPM) tænkningen som en slags "sidste skud på stammen". For at begrunde denne påstand foretages en historisk gennemgang af NPM, hvor NPM anskueliggøres som et styringsrationale, der har fået karakter af en art "reformparadigme", hvis væsentligste mål har været: a) nedslidningen af velfærdsstatstænkningen i samfundet som helhed, b) forskydning af styrkeforholdene indenfor den offentlige sektor til fordel for de øverste administrative lag i beslutningshierarkierne og c). ændring af de styringsrationaler, der blev udviklet med velfærdsstaten. De nye styringsformer fremstår således snarere som et resultat af end et opgør med NPM. Artiklen opdeles i to snit. Et politisk-historisk snit og efterfølgende et organisationsanalytisk snit.

Peter Henrik Raae & Karl-Henrik Jørgensen

OK 13 - mellem NPM og NPG?

Med de reformerede gymnasieuddannelser som case argumenterer artiklen for, at overenskomst 2013 udgør en overenskomstreform, der – i det styringsperspektiv, der har været den politiske dagsordens siden årtusindskiftet – kan ses som både forventelig og forståelig. Artiklen begrundes det med, at den hidtidige New Public Management-inspirerede styring, der har kendetegnet det, der er blevet betegnet som moderniseringen af den offentlige sektor, er ved at skabe et problem for sig selv. I jagten på kvalitetsudvikling synes det kontraktprincip, der er bærende element i den hidtidige styring, at blive tiltagende problematisk, og i stedet peger overenskomsten på tætte dialoger og tillid mellem lærere og ledere som alternativ – en opskrivning af et individualiseret ledelsesforhold. OK-reformen

analyseret som styringstiltag synes dog i sig selv særdeles modsætningsfuld og får den samlede styring til at pege i forskellige retninger. Det gør realiseringen af det bærende element – dialog og tillid – til noget af et sats.

Kirsten Gunvor Løth

Miskendelse af det mundtlige i pædagogisk praksis

Tætte relationer og anerkendelse er grundlaget for alt pædagogisk arbejde. Forudsætningen for tætte relationer børn og voksne imellem er grundlæggende tillid og en dialog der bygger herpå. Under NPM er begreber, som tillid og relationer i praksis trådt i baggrunden til fordel for måltal, dokumentation og skriftlighed i det pædagogiske arbejde. I et forsøg på at gøre op med hele NPM styringen af den offentlige sektor forsøger man sig fra politisk hold derfor med tillidsreformer og nye former for ledelse og styring af den offentlige sektor. Artiklen stiller spørgsmålstegn ved om disse nye former for ledelse og styring skaber reel forandring i daginstitutioner, så længe der er en systematisk miskendelse af det mundtlige i pædagogisk praksis.